

USTAWA
z dnia 7 marca 2007 r.

Opracowano na
podstawie: Dz.U. z
2007 r. Nr 64, poz.
429.

**o zmianie ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego
oraz ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt**

Art. 1.

W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127 i Nr 171, poz. 1225) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wymagania, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego i przez te produkty w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 853/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia, w tym wymagania, jakie powinny być spełnione przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny;”;

2) w art. 5:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) produkcja mięsa przeznaczonego na użytek własny – pozyskiwanie mięsa, utrzymywanych w gospodarstwie, cieląt do szóstego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych albo pozyskiwanie przez myśliwego, w wyniku odstrzału, mięsa zwierząt łownych, przeznaczonego na własne potrzeby;”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) produkty pochodzenia zwierzęcego o tradycyjnym charakterze – produkty rolne i środki spożywcze, o których mowa w przepisach krajowych lub przepisach Unii Europejskiej dotyczących oznaczeń geograficznych, nazw pochodzenia lub gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów rolnych i środków spożywczych, lub produkty rolne i środki spożywcze umieszczone na liście produktów tradycyjnych, prowadzonej przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.”;

3) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Produkty pochodzenia zwierzęcego wprowadzane na rynek zaopatruje się w świadectwa zdrowia lub inne dokumenty, jeżeli wynika to z przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 2.”;

4) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Produkty pochodzenia zwierzęcego wywożone z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich zaopatruje się w świa-

dectwa zdrowia lub inne dokumenty, jeżeli są one wymagane przez państwo trzecie miejsca przeznaczenia tych produktów.

2. Świadectwa zdrowia lub inne dokumenty są dołączane do przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego i udostępniane na każde żądanie organu celnego.
3. Organy Inspekcji Weterynaryjnej nakładają plomby na środki transportu, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, niezwłocznie po każdym załadowaniu produktów pochodzenia zwierzęcego.
4. Uprawnienie organów Inspekcji Weterynaryjnej do nakładania plomb nie narusza uprawnień i obowiązków organów celnych związanych z przeprowadzeniem kontroli celnej.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, informacje, jakie umieszcza się na plombach nakładanych na środki transportu, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, mając na względzie zapewnienie możliwości identyfikacji produktów pochodzenia zwierzęcego wywożonych środkami transportu.”;

5) w art. 11:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004, rozporządzenia nr 853/2004 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń, a także w zakresie, w jakim te przepisy upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wydania odrębnych regulacji prawnych, powinny być spełnione wymagania zdrowotne, higieniczne, sanitarne, organizacyjne, lokalizacyjne, techniczne i technologiczne, zwane dalej „wymaganiami weterynaryjnymi”, jeżeli zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, obejmujące w szczególności:”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego lub przez produkty pochodzenia zwierzęcego wprowadzane na rynek, w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004 i rozporządzenia nr 853/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń lub w zakresie, w jakim te przepisy upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wydania odrębnych regulacji prawnych, biorąc pod uwagę wielkość produkcji, w tym specyfikę zakładów o małej zdolności produkcyjnej, oraz ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego.”;

6) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny powinny być spełnione wymagania zdrowotne, higieniczne i sanitarne,

zwane dalej „wymaganiami weterynaryjnymi przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny”, obejmujące w szczególności:

- 1) wymagania dotyczące zdrowia zwierząt, z których pozyskuje się mięso, lub
- 2) wymagania, jakie powinny być spełnione przy uboju na terenie gospodarstwa, lub
- 3) wymagania dotyczące badania poubojowego mięsa, w tym mięsa pozyskanego w wyniku odstrzału zwierząt łownych, lub
- 4) sposób znakowania mięsa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania weterynaryjne przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny, biorąc pod uwagę ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego.”;

7) w art. 17 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa, utrzymywanych w tym gospodarstwie, cieląt do szóstego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny.”;

8) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzi:

a) rejestr zakładów obejmujący zakłady, które podlegają rejestracji zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 853/2004, zakłady zatwierdzone zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, zakłady prowadzące działalność marginalną, lokalną i ograniczoną oraz zakłady prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej,

b) wykaz podmiotów prowadzących działalność rejestrowaną.”;

9) po art. 21 dodaje się art. 21a i 21b w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Jeżeli państwo trzecie uzależnia wysyłkę produktów pochodzenia zwierzęcego do tego państwa od nadania zakładowi uprawnienia do produkcji na rynek danego państwa trzeciego, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, nadaje zakładowi takie uprawnienie.

2. Powiatowy lekarz weterynarii po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, w prowadzonym rejestrze zakładów umieszcza informację o nadaniu uprawnienia danemu zakładowi do produkcji na rynek państwa trzeciego.

3. Jeżeli państwo trzecie uzależnia uzyskanie uprawnienia do produkcji na rynek tego państwa od wyników przeprowadzonej przez właściwy organ tego państwa kontroli, powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, po uzyskaniu przez

ten zakład zatwierdzenia przez właściwy organ państwa trzeciego.

4. Koszty kontroli, o której mowa w ust. 3, ponosi podmiot ubiegający się o uzyskanie uprawnienia, chyba że są one ponoszone przez państwo trzecie.
5. Decyzję w sprawie nadania zakładowi uprawnienia do produkcji na rynek państwa trzeciego powiatowy lekarz weterynarii wydaje:
 - 1) w terminie 30 dni od dnia złożenia przez podmiot wniosku o nadanie uprawnienia, po przeprowadzeniu kontroli w zakładzie;
 - 2) w terminie 14 dni od dnia złożenia przez podmiot wniosku o nadanie uprawnienia, w przypadku, o którym mowa w ust. 3.
6. Podmiot prowadzący zakład, który posiada uprawnienie do prowadzenia produkcji na rynek państwa trzeciego, informuje powiatowego lekarza weterynarii o zaprzestaniu prowadzenia tej produkcji oraz o każdej zmianie stanu prawnego lub faktycznego związanej z prowadzeniem tej produkcji, w terminie 7 dni od dnia zaistnienia takiej zmiany.

Art. 21b. Produkty pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem produktów produkcji pierwotnej, stanowiące surowiec do produkcji w zakładach zatwierdzonych mogą pochodzić tylko z zakładów zatwierdzonych.”;

10) art. 22 i 23 otrzymują brzmienie:

„Art. 22. 1. Powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) przekazuje, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje zawarte w rejestrze i wykazach, o których mowa w art. 20 ust. 1, w tym informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tym rejestrze albo wykazach;
- 2) powiadamia o skreśleniu zakładu z rejestru, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a:
 - a) państwowego powiatowego inspektora sanitarnego,
 - b) wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej.
2. Główny Lekarz Weterynarii, na podstawie informacji przekazywanych przez powiatowego lekarza weterynarii, o których mowa w ust. 1 pkt 1, sporządza i uaktualnia, w formie papierowej lub elektronicznej:
 - 1) ogólny rejestr zakładów, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a;
 - 2) ogólny wykaz podmiotów prowadzących działalność rejestrowaną;
 - 3) ogólny wykaz zatwierdzonych zakładów.

Art. 23. 1. Jeżeli zostanie stwierdzone, że w zakładach, o których mowa w art. 21a ust. 1, nie są spełniane wymagania określone przez państwo

trzecie, powiatowy lekarz weterynarii, w zależności od stopnia uchybienia, wydaje decyzję, w której:

- 1) nakazuje usunięcie uchybień lub
- 2) zakazuje produkcji na rynek państwa trzeciego niektórych rodzajów produktów pochodzenia zwierzęcego, lub
- 3) zakazuje wprowadzania partii produktów pochodzenia zwierzęcego na rynek państwa trzeciego, lub
- 4) zakazuje produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego na rynek państwa trzeciego.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii może, biorąc pod uwagę rodzaj uchybień oraz stopień zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, określić termin usunięcia uchybień.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 4, może cofnąć uprawnienia do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego na rynek państwa trzeciego.

4. Powiatowy lekarz weterynarii o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 2-4, powiadamia, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównego Lekarza Weterynarii.

5. Powiatowy lekarz weterynarii uchyla, w drodze decyzji, zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 2-4, jeżeli przeprowadzona kontrola zakładu, o którym mowa w ust. 1, lub produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z tego zakładu potwierdzi spełnianie wymagań określonych przez państwo trzecie.”;

11) w art. 24 w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) uzgadniania z właściwą władzą państwa trzeciego wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy przywozie z państwa trzeciego i wywozie do tego państwa produktów pochodzenia zwierzęcego, w zakresie nieokreślonym w przepisach Unii Europejskiej.”;

12) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Kto:

- 1) podaje zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, substancje niedozwolone z wyłączeniem substancji o działaniu beta-agonistycznym oraz hormonalnym, w tym tyreostatycznym, podanych w celu leczniczym lub zootechnicznym,
- 2) wykorzystuje zwierzęta, którym podawano substancje niedozwolone, do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem zwierząt, którym podawano substancje o działaniu beta-agonistycznym oraz hormonalnym, w tym tyreostatycznym, w celu leczniczym lub zootechnicznym, jeżeli upłynął okres karencji określony dla tych substancji,
- 3) poddaje ubojowi zwierzęta poza rzeźnią, wbrew przepisom art. 17,

- 4) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego w sposób niezgodny z rodzajem działalności określonej dla danego podmiotu w rejestrze prowadzonym przez powiatowego lekarza weterynarii,
 - 5) wywozi produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich środkami transportu, na które nie nałożono plomb w sposób określony w art. 9a,
 - 6) usuwa lub niszczy plomby, o których mowa w art. 9a, nie będąc do tego uprawnionym
- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”;

13) w art. 26 w ust. 1 w pkt 2:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„prowadząc produkcję produktów pochodzenia zwierzęcego, powoduje zagrożenie dla zdrowia publicznego, nie zapewniając spełniania:”

b) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) przez produkty pochodzenia zwierzęcego wprowadzane na rynek wymagań określonych dla tych produktów lub”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. Nr 91, poz. 872, z 2005 r. Nr 100, poz. 837 oraz z 2007 r. Nr 52, poz. 345) w art. 17 w ust. 3a w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

- „3) uboju na terenie gospodarstwa cieląt do szóstego miesiąca życia, świń, owiec i kóz, w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny, zgodnie z przepisami o produktach pochodzenia zwierzęcego – zniszczenia kolczyka lub duplikatu kolczyka dokonuje posiadacz tych zwierząt.”.

Art. 3.

Rejestr i wykazy prowadzone na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1 stają się odpowiednio rejestrem i wykazami prowadzonymi na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 2 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

